

Zahle: Det er kun meget faa Bemærkninger, jeg har Anledning til at gøre. Jeg er naturligvis meget glad ved, at denne Sag nu synes at nærme sig sin Afslutning her paa Rigsdagen. Det ser ud til, at der kan opnaas en ret enstemmig Vedtagelse i dette Ting, at dømme efter den næsten enstemmige Sammenslutning, der har fundet Sted i Udvalget, og det vilde meget glæde mig, om denne Sag nu kunde faa en god Løsning. Der blev nedsat en Kommission i 1903, den saakaldte Ædruelighedskommission, der arbejdede i 4 Aar, til Juli 1907; derefter har Sagen under forskellige Former været til Behandling paa Rigsdagen i andre 4 Aar. Det var derfor meget ønskeligt, om man efter 8 Aars Arbejde endelig kunde naa til et Resultat. Saaledes som Sagen foreligger, kan der nok være enkelte Bestemmelser, der gaa vel vidt; men jeg skal ikke komme ind paa at kritisere Enkeltheder, da jeg i Principperne er enig i Lovforslaget, saaledes som det kommer til at se ud efter de af Udvalget foreslaaede Ændringer. Jeg tror at kunne sige, at man i det store og hele har opretholdt det Synspunkt, som var Ædruelighedskommissionens, nemlig, at det ikke var de ensidige Afholdsmænds Krav, der skulde gennemføres, og at vi heller ikke skulde vedtage en Lov, der var Udtryk for den Anskuelse, at de Borgere, der drev Beværtning som Næringsvej, skulde være daarligere Personer end andre paa Grund af deres Næring; men at man skulde handle ud fra den Opfattelse, at alt for mange Beværtninger med Ret til Udsækning af spirituøse Drikke ere en Fristelse for svage Sjæle, som man skulde søge at beskytte dem saa meget som muligt mod. Dette Formaal tror jeg, man vil naa ved de Lovbestemmelser, som her foreslaas. Jeg glæder mig særlig over, at der nu sættes ind en Bestemmelse som den i Ændringsforslag Nr. 38, tredje Stykke, hvori det hedder: „Den, der driver Beværtning uden Udsækning af stærke Drikke, maa ikke opbevare stærke Drikke i det Hus, hvori Beværtningen drives, eller i detses Nabolag i Lokaler, Rum eller andre Steder, hvorover han har Raadighed. Dette Forbud gælder ogsaa hans Folk og Medlemmer af hans Husstand”. Det gælder nemlig om skarpt at overholde dette, at de Beværtninger, der ikke have Ret til Udsækning af spirituøse Drikke, virkelig ogsaa lade være med at udsænke saadanne, og naar dette kan overholdes, tror jeg, det er en lykkelig Ting, hvis vi i øvrigt stille disse Beværtninger saa frit som muligt. Men vi skulde nødtigt komme til en Tilstand som den, man har eller i hvert Fald

havde i England for faa Aar siden, da jeg opholdt mig nogen Tid i London. Jeg havde der følgende muntre Oplevelse. Jeg flyttede ind paa et Temperance-Hotel, altsaa et Afholdshotel. Naar man boede der, kunde man selvfølgelig faa sin Mad, og den blev skreven paa Regning, for det Værelse, man beboede, men vilde man have Spiritus, maatte man betale Opvarteren forud, og han gik saa over en smal Gade til en Bar og hentede Porter, Ale, eller hvad man ellers vilde drikke. Det var noget, som Opvarteren, men ikke Hotellet, serverede. Naar Omgaaelse af Bestemmelserne er saa let, bliver Beværtning uden Ret til Udsækning af spirituøse Drikke ikke saa meget forskellig fra anden Beværtning. Det gælder om, at denne Sondring overholdes saa nøje som muligt, og jeg glæder mig over den Bestemmelse, her foreslaas indsat.

Jeg har i øvrigt kun en enkelt kritisk Bemærkning at gøre. Jeg tror, at man ved Ændringsforslaget til § 32 har overset, at dette maa have Konsekvenser med Hensyn til § 33. Man skal have to Bestemmelser for Lukketid. Man har i § 32 indsat en Bestemmelse om, at Politimesteren med Kommunalbestyrelsens Samtykke skal kunne give en almindelig Tilladelse til, at en Beværtning har længere aabent end andre Beværtninger, og dette maa suppleres med en anden Bestemmelse, nemlig at Politimesteren for en enkelt Aften eller Nat skal kunne give særskilt Tilladelse for en Beværtning til at have aabent den enkelte Aften eller Nat. Men man har overset, at Bestemmelserne have været stillede lidt anderledes op, og at naar Ændringsforslaget til § 32 vedtages, kommer man til en anden Opfattelse af § 33 end den, der er naturlig med den nuværende Affattelse af § 32. I § 33 kommer der til staa: „Sammenkomster af Foreninger eller sluttete Selskaber skulle i Lukketiden foregaa i særlige, fra de almindelige Beværtningslokaler adskilte Lokaler. Dog kan særlig Tilladelse til ogsaa at benytte de almindelige Beværtningslokaler gives af Politiet”. Derefter vil der, naar Ændringsforslaget til § 32 vedtages, blive tre Bestemmelser: for det første, at Politimesteren med Kommunalbestyrelsens Samtykke kan give en almindelig Tilladelse til, at en Beværtning hele Aaret rundt eller i en Periode har f. Eks. en Time længere aabent end andre, og for det andet, at Politiet kan give Tilladelse til, at ved Sammenkomster af sluttete Selskaber eller Foreninger kunne de almindelige Beværtningslokaler holdes aabne en enkelt Aften noget længere end